

NAGY RITA

ESŐ

András emlékére

délután három körül német turisták lepték el a citadellát
gyerekekkel voltak fagyaltot nyalogattak és citromos vizet ittak
tűzött a nap de már érezni lehetett a vihar előszelét
a gyerekek előrerohantak és húsz méterenként bevárták a
szülőket akik homlokán kemény izzadságcseppek jelentek meg
ott voltál te is az arcodba sütött a nap és megfeszültek az izmaid
egész délelőtt rájuk vártál gondoltad volna nem hiszem
a szemüveged melletted hevert a zsebedben egy zacskó dohány

„Mérésekkel és elméleti úton is igazolható, hogy *nem túl nagy magasságkülönbségek esetén* a szabadon eső test függőleges pályán egyenes vonalú, egyenletesen változó mozgást végez. A szabadon eső test gyorsulását nehézségi gyorsulásnak (*gravitációs gyorsulásnak*) nevezzük.”

azt akarom kérdezni mégis mi van ott ahol vagy

a német turisták délután fél négykor kihívták a mentőket a rendőröket
minek te sem érted a hullaszállítóknak ki tudja a számát
már nem ittak a citromos vízből és a gyerekek már nem rohangáltak
egy anya hátrébb vitte őket a felnőttek nézték sápadt bőröd
ahogy a szénsav az ásványvizet úgy hagyott el téged is az élet
a fizika mindent megmagyaráz de a hiányodra nincs leírható
egyenlet a fájdalmat nem lehet megoldani mennyi idő alatt
alvad meg a vér az ereidben a dolgokat amiket elkezdted mikor fejezed be
végleg

„A nehézségi gyorsulás jele g , iránya függőleges, azaz megközelítőleg a Föld középpontja felé mutat. [...] A nehézségi gyorsulás értéke: $9,81 \text{ m/s}^2$.”

azt akarom kérdezni
miközben zuhantál lepergett-e előtted az életed
eszedbe jutott-e a csillagos ég

a mariana-árok

a citadellát délután ötkor elhagyták a német turisták
mire leérték már szakadt az eső
zuhant
ahogy
te
is

máshol

csak tériszonyod ne lenne, amíg a létrán felérsz
kileng alattad másfél métert
a kékbálna szíve hatszáz kilót is nyomhat, azt képzeled, a tiéd többet is
egy toronydaruban ülsz, senki sem szól hozzád
indulás előtt belenéztél a tükörbe, kisimítottál pár tincset az arcodból
elforgattad a kulcsban a zárat, és kiértél az üres piactérre, ahol az öreg
nénik szilvát és barackot árulnak, amiken a turisták ujjai nyomát
rajtuk felejtik, ahogy te is a tekinteted egy-egy női testen
orgazmusod van, azt képzeled
színleled, azt képzeled
délutánra kénsav tölti meg a levegőt, vörössé válik minden
ahogy sorokba rakod magad, fogynak a betűk
egy másik bolygón vagy egyedül, és nem kell védőruha, mert te oda
tartozol, ott nőttél fel, a szervezeted alkalmazkodott a bolygó felszínén
található gázokhoz és a gravitációhoz
ahogy ott állsz egyedül a bolygón, és csöpög rád a savas eső
azt képzeled, bárcsak máshol lehetnél
az evolúció kivételes példánya vagy, de itt ez senkit sem érdekel
bárcsak máshol lehetnél, ezt képzeled
kileng alattad másfél métert
csak tériszonyod ne lenne, amíg a létrán leérsz